

[Glistrup.]

stillet på skattefiduser, vil få nøjagtig den samme retsstilling som den, der øder tiden væk på at sidde og se, om han dog nu ikke kan spekulere sig frem til en eller anden ordning. 50 pct. deling til hver side.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Bernhard Baunsgaard) (RV):

I lovgivningen er der ganske klare regler for, hvordan man skal opføre sig, hvis man gifter sig og ikke ønsker at indgå formuefællesskab. Der er nemlig særejet. Det eneste punkt, hvor man ikke tager konsekvensen af det, er jo med hensyn til beskatningen. Der har vi stillet forslag om, at det bør være sådan for fremtiden, at af særeje betaler man selv skat. Men det er en skattefidus, når man ikke i fællesskab ejer noget og ikke i fællesskab vil betale skat af det.

(Kort bemærkning).**Glistrup (FP):**

Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at vi har ganske klare regler i lovgivningen. Det er rigtigt, og de går altså ud på, at man straffer de mennesker, der gifter sig med hinanden. Det er den straf, vi vil have ophævet, for vi vil have ændret lovgivningen, og det at ændre lovgivningen er ikke at lave fiduser. Det ville dog være noget mærkeligt noget at sige for et medlem af den lovgivende magt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 107 stemmer mod 34.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 108 stemmer mod 24; 12 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 112 stemmer mod 34.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Glistrup (FP):

Ja, så har det altså igen vist sig, at også dette folketing er indstillet på, at vi skal fortsætte med urimelighederne inden for

hustrubeskatningen, men så må vi jo selvfølgelig krybe i arbejdstøjet og se på, hvad der så foreligger. Og ved det første blik man kaster på det, vi nu skal stemme om, så ser man altså, at det er Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning vi skal stemme om, og dér tror jeg, at alle, der har gjort sig den ulejlighed at læse denne betænkning, vil sige, at sådan noget sødgrødsvællingagtigt noget er aldeles uegnet for en saglig, fornuftig lovgivning.

Det kunne så i og for sig godt føre til, at man skulle tro, at man skulle stemme imod. Når jeg alligevel vil anbefale tingets medlemmer at stemme ja til forslaget til folketingsbeslutning her, så er det, fordi det jo blot går ud på, at regeringen skal til at udarbejde et lovforslag i overensstemmelse med Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning. I hvert tilfælde, når man ikke er alt for venligssindet over for regeringen, så kan man sige: ha-ha, den har vel nok godt af at skulle udarbejde sådan et lovforslag, for det er meget svært at få noget fornuftigt skrevet på grundlag af den betænkning. Men det er ikke bar ondsindethed over for regeringen, som fører mig til at anbefale at stemme ja, det er simpelt hen det faktum, at hvis bare regeringen bliver pålagt at lave sådan et forslag, så lad da regeringen lave sådan et forslag, og lad os så få det i folketinget, så kan vi andre da stille fornuftige ændringsforslag til det og derigennem, når det kommer frem til tredje behandling, virkelig få vedtaget det i en fornuftig skikkelse. Det er derfor man bør stemme ja til forslaget til folketingsbeslutning, for gør man ikke det, ja så går det nøjagtig som på den måde, man snød de radikale på sidste år i september: da de kommer med nogle fuldt udarbejdede forslag, som vi kunne gå i gang med at arbejde med, ja, så skriver man en betænkning, at straks i det nye folketingsår i oktober måned skal vi have det frem her til behandling, men det fik vi ikke.

Nu står vi altså her på den tredjesidste dag før sommerferien og skal til at snakke om disse ting her på grundlag af forslaget til folketingsbeslutnings indhold, og jeg synes ikke, at folketinget én gang til skal lade sig husmandsfange, som man gjorde her for et år siden i september måned. Nu skal vi virkelig have nogle forslag på bordet, og det kan vi tvinge regeringen til at gøre, uanset